

Samenvatting

HET CIBELES-PROJECT

Het CIBELES-project werd in 2009 goedgekeurd door de “Senior Labour Inspectors Committee (SLIC)”, het orgaan van de leidende ambtenaren van de arbeidsinspectie (OSH –occupational Safety & Health) , en wordt gefinancierd door de Europese Commissie. Negen SLIC-leden zijn hierbij betrokken: de arbeidsinspecties van België, Malta, Hongarije, Frankrijk, Oostenrijk, Duitsland, Italië, Portugal en Spanje.

De startvergadering werd gehouden in april 2010 en de afsluitende conferentie vindt plaats op 10 en 11 november 2011 in Madrid. In hoofdstuk 2 is een overzicht opgenomen van de activiteiten. Hoofdstuk 3 bevat de verslagen van een conferentie van experts in Mallorca (oktober 2010) en in hoofdstuk 4 zijn de verslagen opgenomen van technische bezoeken aan de betrokken lidstaten. Om de conclusies van en voorstellen voor het project uit te werken werd er een vergadering van het CIBELES-team gehouden in Mallorca (juni 2011) alsook een consultatie van experts van de Europese Commissie in Brussel (september 2011). De eindresultaten worden verzameld in het Algemeen Verslag in hoofdstuk 5 en in de Conclusies en Voorstellen in hoofdstuk 6. Er werd een statistische studie over detachering in Spanje toegevoegd in bijlage.

DE DOELSTELLINGEN VAN HET PROJECT

Het project heeft als doel de informatie uitwisseling tussen de arbeidsinspectie te verbeteren om zo te komen tot grensoverschrijdende handhaving en onderlinge bijstand voor de inspectieprocedures en de handhaving. Er kunnen voorstellen geformuleerd worden aan de SLIC en aan de Europese Commissie voor verdere initiatieven, programma's en regelgeving die verband houden met deze kwesties.

Het doorsturen en uitwisselen van informatie tussen arbeidsinspecteurs, hun wederzijdse samenwerking op het gebied van handhaving procedures bij het onderzoek naar inbreuken en de grensoverschrijdende inning van boeten vormen de basis van het project. Al deze zaken werden reeds op Europees niveau geregeld voor andere sectoren, zoals de belastingen of de douane. De CIBELES- voorstellen hebben als doel de onderlinge samenwerking tussen arbeidsinspecties op hetzelfde niveau te brengen als deze tussen andere gelijkaardige instellingen die grensoverschrijdende handhaving activiteiten uitvoeren.

HET BELANG VAN VEILIGHEID EN GEZONDHEID OP HET WERK

De organisatie en de bevoegdheden van de Europese arbeidsinspectiediensten kunnen verschillen van land tot land. De enige gezamenlijke bevoegdheid is veiligheid en gezondheid (Occupational Safety and Health – OSH).

Daarom zijn **al onze conclusies en voorstellen op OSH gericht**, zonder afbreuk te doen aan de algemene draagwijdte van sommige hiervan en aan de logische verbanden tussen OSH en andere aanverwante thema's.

Alle Europese lidstaten hebben een **gelijkaardige wetgeving op het gebied van OSH**, die ontleend is aan het Artikel 153 TFEU (Verdrag van de werking van de Europese Unie) en de Richtlijnen die werden bekrachtigd. Bijgevolg moeten alle Europese arbeidsinspecteurs de naleving en de afdwinging hiervan op een effectieve en gelijkvormige manier verzekeren (Artikel 4.3 TEU - TREATY ON EUROPEAN UNION - en Artikel 4.2 van de Kaderrichtlijn 89/391/EEG) om zo **gelijkaardige niveaus van bescherming te garanderen in alle lidstaten** (Gemeenschapstrategie 2007-2012 voor veiligheid en gezondheid op het werk).

Daarnaast heeft **het afdwingen van de OSH regels ook betrekking op het functioneren van de Interne Markt**, voor wat betreft het vrije verkeer van goederen (Art. 28 TFEU) die invloed kunnen hebben op OSH, zoals machines of gevaarlijke stoffen, en voor wat betreft het vrij verkeer van diensten, vooral de detachering van bedrijven en werknemers (Art. 56 TFEU). Alle lidstaten en hun nationale regels zijn onderworpen aan het basisprincipe, dat ondernemingen aan hun werknemers, die gedetacheerd worden naar een andere lidstaat, dezelfde arbeidsvoorwaarden en voor wat betreft OSH dezelfde arbeidsomstandigheden moeten garanderen (Art. 3 Richtlijn 96/71/EC-PWD-).

Detachering kan een zekere verslechtering van de arbeidsomstandigheden inhouden, wanneer dit gepaard gaat met lager loon voor de werknemers, hogerrisico op vermoeidheid doordat men frequent moet reizen, doordat er geen opleiding is voorzien in de gastlanden, door het ontbreken van verplichte veiligheidsuitrusting, door ondermaatse huisvesting en door gevaarlijk transport.

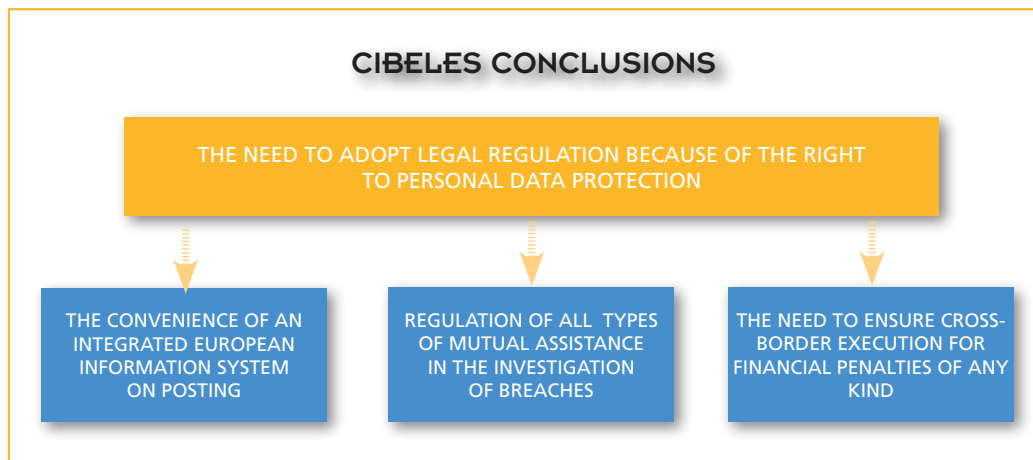
Het afdwingen van de naleving van nationale wettelijke regels voor OSH maakt **samenwerking en wederzijdse hulp tussen arbeidsinspecteurs** van de verschillende lidstaten in uitvoering van artikel 4 van de detacheringsrichtlijn noodzakelijk. Anders kunnen de inbreuken door gedetacheerde ondernemingen niet correct aangepakt worden, de boetes kunnen niet grensoverschrijdend geïnd worden en de inbreuken zouden onbestraft blijven. Bijgevolg zouden de ondernemingen op het grondgebied niet op gelijke wijze door de arbeidsinspecteurs behandeld worden.

CONCLUSIES VAN HET CIBELLES-PROJECT

De conclusies van het CIBELLES-project worden opgedeeld, enerzijds in een eerste algemene conclusie over **het belang van de bescherming van persoonsgegevens** om de informatie uitwisseling en de wederzijdse bijstand bij het afdwingen van voorschriften een wettelijke ondersteuning te geven en anderzijds drie conclusies die betrekking hebben op drie stadia van de handhaving:

- 1) De nood aan **een geïntegreerd informatiesysteem over detachering**, dat kan dienen om inspectieactiviteiten voor te bereiden en controledoelen verstandig te selecteren (vooraleer er wordt geïnspecteerd).
- 2) De regeling van alle soorten van wederzijdse bijstand bij het opsporen van inbreuken (tijdens de inspectie).

3) De nood om **grensoverschrijdende uitvoering van financiële sancties van gelijk welke aard** te garanderen (na de inspectie).

DE BESCHERMING VAN PERSOONSGEGEVENS

Volgens het advies van de European Data Protection Supervisor (EDPS) is **de bescherming van persoonsgegevens een fundamenteel recht** dat is opgenomen in artikel 8 van de Fundamentele Rechten van de Unie en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Er kan geen twijfel bestaan over de wettelijke voorwaarden voor de beperking van fundamentele rechten en over het feit dat deze **voorwaarden op basis van het EG-verdrag moeten worden vastgelegd in een wettelijk instrument, waarop men zich kan beroepen** voor een rechter. **Als dit niet het geval is zou er rechtsonzekerheid ontstaan** voor degene waarop de gegevens betrekking hebben, aangezien hij geen beroep kan doen op de mogelijkheid zich op deze regels te beroepen voor een rechtbank.

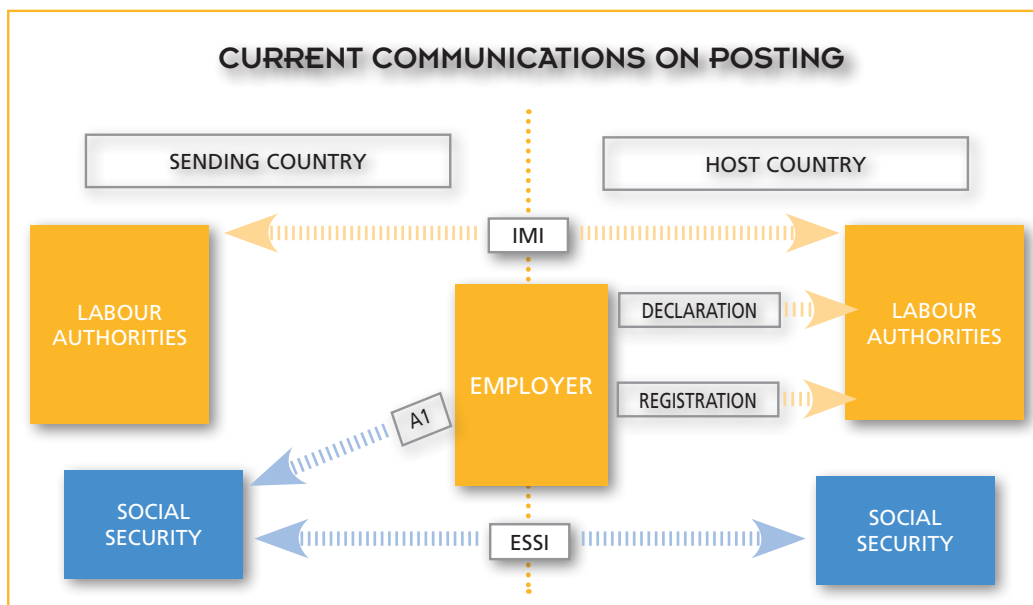
Dit moet dus de eerste bekommernis zijn voor de arbeidsinspecteurs bij het uitwisselen van informatie en de onderlinge samenwerking: **deze zaken moeten eerst worden geregeld door juridische instrumenten op Europees en nationaal niveau. Zo kan men in hoofde van de nationale regelgever onzekerheid vermijden omwille van bescherming van persoonsgegevens als deze het gebruik voorziet van wederzijdse hulpmechanismen.**

EEN GEÏNTEGREERD INFORMATIESYSTEEM OVER DETACHERING DAT HET MOGELIJK MAAKT GERICHTE ACTIES VAN INSPECTIES TE PLANNEN

De beschikbaarheid van informatiebronnen over ondernemingen, werknemers en werkplaatsen is essentieel als men inspecties wil uitvoeren. Arbeidsinspecteurs moeten gewoonlijk de ondernemingen en werknemers die op hun ambtsgebied werken kennen, instrumenten hebben om hun identiteit na te gaan, weten waar de werkplaatsen zijn, wat hun activiteiten zijn en wat de belangrijkste vaststellingen zijn bij hun OSH-acties, vooral wat betreft arbeidsongevallen en beroepsziekten, zodat zij er toezicht op kunnen houden als zij zich voordoen of om ze beter te helpen voorkomen.

Meldingen en informatie over detachering

De huidige nationale voorschriften voor het melden van detacheringen en de bestaande Europese systemen voor uitwisseling van informatie vertonen **belangrijke gebreken voor zowel de werkgevers als de overheidsdiensten**. Werkgevers worden geconfronteerd met de schier onmogelijke taak om informatie te vinden over de verschillende wettelijke verplichtingen in elk van de lidstaten en zij moeten dikwijls twee of meer verschillende aanmeld procedures voor detachering volgen in verschillende talen, één in het oorsprongland voor wat betreft aangelegenheden van Sociale Zekerheid (A1-formulier), vaak één in het gastland om de detachering te melden (in ongeveer de helft van de lidstaten) en dikwijls nog een andere procedure om hun ondernemingen te registreren, zonder nog te spreken over de aangiftes die moeten worden gedaan als er zich een arbeidsongeval voordoet. De overheidsdiensten van beide landen kunnen informatie uitwisselen via twee verschillende netwerken (IMI en ESSI –pas operationeel in 2014 ten vroegste), die onderling niet met elkaar verbonden zijn. Ook zijn het meestal niet dezelfde overheidsdiensten die toegang hebben tot beide systemen.

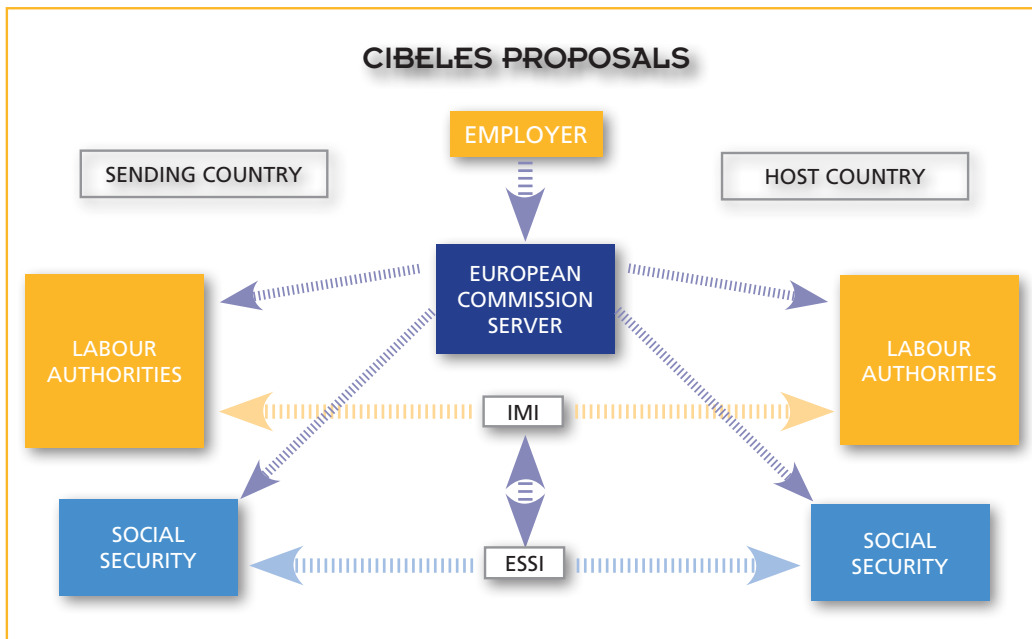
Regels door lidstaten opgelegd, die de inspecteur het recht geven om aan ondernemingen meer informatie op te vragen over detachering, documenten te laten voorleggen enzovoort, botsen anderzijds vaak met het vrij verkeer van dienstverrichting, zoals het EHJ reeds heeft opgemerkt.

Om aan deze situatie te verhelpen zijn de CIBELES-voorstellen gericht op **een win-win strategie**. Ze willen de verplichtingen voor de werkgevers vereenvoudigen en samenbundelen en de communicatie tussen administratieve toezichtsorganen verbeteren en zo de bureaucratische last voor beiden verlichten.

Het eerste voorstel is een maatregel om alle communicatie over detachering te coördineren in een geïntegreerde procedure op Europees niveau en de huidige informatienetwerken met elkaar te verbinden (Artikel 114 of 197 TFEU). De werkgevers

zouden alle mededelingen die door de wetgeving van het oorsprongland en het gastland worden opgelegd via een uniforme procedure langs elektronische weg kunnen invoeren in een EU-server, die de informatie verspreidt naar alle betrokken overheidsdiensten, waarbij de werkgevers ook permanent toegang hebben tot hun eigen bestanden.

Deze maatregel zou kunnen ingevoerd worden voor alle detacheringen of voor bepaalde (riskante) sectoren.

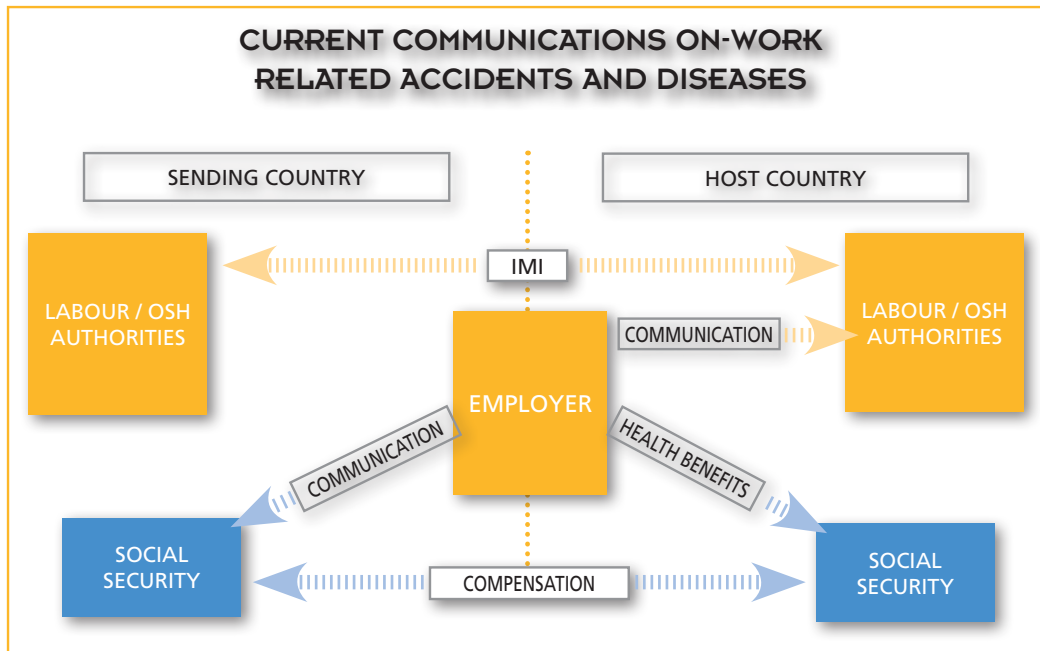
Het tweede voorstel gaat verder dan het voorgaande **en vereist de nodige Europese wetgeving om de melding van detacheringen te harmoniseren** (Artikel 114 of 197 TFUE) om zo de verplichtingen voor gedetacheerde ondernemingen eenvormig te maken en de controletaken van de arbeidsinspecteurs te waarborgen. De experts van het CIBELES-team stellen voor om een **eenvormige verplichte Europese aangifte van detachering** bij de regelgevende overheden in de gastlanden in te voeren.

Het derde voorstel is verwant aan de twee vorige. Het wil de **doeltreffendheid van de wettelijke meldplicht verzekeren door sancties te voorzien in geval er niet wordt voldaan aan de meldplicht van de detachering**.

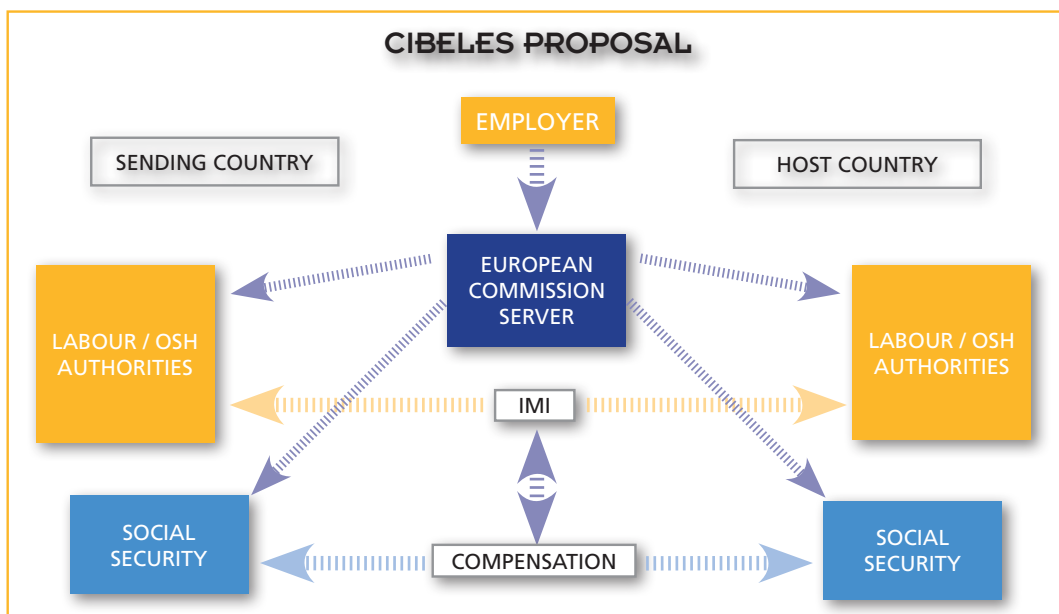
De mededelingen over arbeidsongevallen en beroepsziekten van gedetacheerde werknemers

Wanneer er arbeidsongevallen en beroepsziekten voorkomen, moet de werkgever een dubbele aangifte doen bij de bevoegde sociale zekerheidsinstelling van het oorsprongland en, in de meeste gevallen, ook aan de bevoegde overheden in het gastland.

De eerste aangifte is noodzakelijk om de sociale zekerheidsdekking te bepalen en de tweede werd ingevoerd om het onderzoek inzake veiligheid en gezondheid en andere arbeidsvoorwaarden door arbeidsinspecteurs mogelijk te maken en te vergemakkelijken.

Om fraude, dubbele bureaucratie en onderrapporteren te vermijden, bestaat **het vierde voorstel van CIBELES erin dat de meldingen van arbeidsongevallen en beroepsziekten van gedetacheerde werknemers moeten verlopen volgens een procedure die op Europees niveau wordt gecoördineerd** (Artikel 114 of 197 TFUE).

Een gemeenschappelijk instrument om gedetacheerde werknemers te identificeren

De arbeidsinspecteurs moeten ook de gedetacheerde werknemers kunnen identificeren op de werkplaats. Meestal gebeurt dit aan de hand van identiteitskaarten, paspoorten (als die beschikbaar zijn) en A1-formulieren. De arbeidsinspecteurs hebben niet de mogelijkheid de authenticiteit hiervan te verifiëren. Bovendien ontbreken de A1-formulieren vaak op de werkplaats of kunnen ze door het oorsprongland afgeleverd worden met terugwerkende kracht.

Daarom bestaat het **vijfde CIBELES- voorstel erin om de gedetacheerde werknemers te voorzien van een Europese identificatiekaart, die zij kunnen tonen aan de arbeidsinspecteurs** (Artikel 114 of 197 TFUE).

Een eerste optie zou erin bestaan om de Europese gezondheidsverzekeringskaart (European Health Insurance Card – EHIC) op deze nieuwe manier te gebruiken. EHIC wordt vaak afgeleverd aan gedetacheerde werknemers en houdt dus geen bijkomende administratieve last voor hen in.

Een tweede optie zou erin kunnen bestaan het STORK-project op te volgen dat een Europees eID interoperationeel platform wil instellen, waardoor burgers nieuwe e-relaties met overheden kunnen aangaan over de grenzen heen, enkel door hun nationaal eID voor te leggen.

Een derde optie zou een “detacheringsidentificatiekaart” kunnen zijn die een persoonlijke foto bevat, afgeleverd door het Sociale Zekerheidsorgaan dat het A1-formulier aflevert.

De vierde optie zou geen echt identificatiedocument zijn, maar een aanwezigheidslijst met de namen en sociale zekerheidsnummers van gedetacheerde werknemers, die door de werkgever moet bijgehouden worden op de werkplaats en die op elk moment tijdens de detachering moet kunnen worden voorgelegd.

WETTELIJKE REGELING VAN ALLE SOORTEN VAN ONDERLINGE HULP BIJ HET OPSPOREN VAN INBREUKEN

In uitvoering van het IAO- Verdrag nummer 81, dat werd bekrachtigd door alle Europese lidstaten, is de opsporing van inbreuken door de arbeidsinspecteurs in de meeste gevallen van administratieve aard en wordt het aan de arbeidsinspecteurs overgelaten om waarschuwing en advies te geven in plaats van een mogelijke vervolging op gang te brengen of aan te raden (Artikel 17.2 van het IAO- Verdrag). De enige uitzondering hierop zijn onderzoeken die door gerechtelijke overheden worden gevorderd, zoals in sommige lidstaten het geval is.

Onderlinge bijstand bij het onderzoek naar inbreuken door Europese arbeidsinspecteurs wordt op dit ogenblik geregeld door artikel 4 van de detacheringsrichtlijn, maar enkel voor informatie op aanvraag. Andere mogelijkheden tot onderlinge hulp die op dit moment worden gebruikt, zijn deze met betrekking tot technische samenwerking zonder persoonsgegevens (KSS) of degene die worden geregeld door bilaterale overeenkomsten tussen Lidstaten, die aanzienlijk kunnen verschillen naar omvang, inhoud en doeltreffendheid.

Er bestaan nog andere wettelijke instrumenten voor onderlinge hulp, maar deze zijn niet altijd toepasbaar in alle lidstaten. De eerste is de “Overeenkomst voor wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten– 2000). Deze kan niet worden gebruikt door lidstaten waar de sancties administratief van aard zijn en niet in beroep kunnen aangevochten worden voor een rechtbank bevoegd in penale zaken. De tweede is de “Europese overeenkomst over de buitenlandse betekening van documenten die betrekking hebben op administratieve zaken” (European Convention on the Service Abroad of Documents relating to Administrative Matters – 1977), die slechts door enkele lidstaten werd geratificeerd. Tenslotte is er ook de **nationale wetgeving van enkele lidstaten** (België, Spanje, Frankrijk en Hongarije), die de onderlinge hulp tussen inspectiediensten over de landsgrenzen heen regelt. Deze kan enkel worden toegepast binnen de grenzen van haar bereik.

Er kan geconcludeerd worden dat er voor de inspectiediensten een wettelijke regeling nodig is voor onderlinge bijstand bij het onderzoek naar inbreuken, die wettelijk bindend is voor alle lidstaten.

Informatie-uitwisseling

Een zesde CIBELES-voorstel bestaat erin dat alle vormen van informatie-uitwisseling tussen arbeidsinspecteurs zouden geregeld worden door een Europees wetgevend instrument (Art. 114 of 197 TFUE).

Hierin is niet alleen het **verzoek om informatie** begrepen (dat reeds werd voorzien in artikel 4 detacheringsrichtlijn). De regeling moet ook slaan op de mededeling van informatie die reeds beschikbaar is voor de ontvanger en moet ook toelaten aan te geven welk onderzoek nodig is ter plaatse om aan de informatie te komen, hoe en tegen wanneer de informatie aan de aanvrager bezorgd moet worden.

Dit omvat tevens de **spontane informatie** met betrekking tot overtredingen en inbreuken van wetten, waarvan bestraffing of afhandeling, op het ogenblik dat de informatie wordt gegeven, valt onder de bevoegdheid van een andere lidstaat, evenals de waarschuwingen over mogelijke inbreuken die bijzonder belangrijk zijn voor OSH-zaken.

Daarnaast heeft dit ook betrekking op de **technische samenwerking** tussen arbeidsinspecteurs. Deze bestaat uit uitwisseling van informatie over nationale wetgeving, over producten zoals machines, gevaarlijke stoffen, goede gebruiken, producten, veiligheidsthema's, uitwisselen van wetenschappelijke kennis enz., of over inspectieprocedures met betrekking tot OSH-aangelegenheden. Deze informatie zou persoonsgegevens kunnen bevatten omdat in veel lidstaten de wettelijke bescherming ook rechtspersonen betreft en om deze reden is het gepast om rechtsonzekerheid te vermijden en deze vorm van onderlinge bijstand wettelijk te regelen op Europees niveau.

Samenwerking

Het zevende CIBELES-voorstel is gericht op de regeling op Europees niveau van alle vormen van fysieke of actieve samenwerking tussen arbeidsinspecteurs.

Samenwerking houdt ook in dat men gezamenlijke acties doet om handhaving te doen. Typische vormen zijn het **verhoor van getuigen**, dat nodig is om de feiten te reconstrueren die zich hebben voorgedaan bij een arbeidsongeval, de **gezamenlijke teams van inspecteurs** die deelnemen aan gelijktijdige wederzijdse acties aan beide zijden van de grens op basis van onderling overleg of in Europese SLIC-campagnes, en andere vormen van **ondersteuningsprocedures** met betrekking tot de betekening van administratieve documenten en steun bij gerechtelijke procedures.

Een Europees netwerk van OSH-experten (EUROSH)

Het achtste CIBELES-voorstel viseert de oprichting van een Europees netwerk van experts inzake OSH, dat EUROSH zou kunnen genoemd worden.

Dit netwerk zou anders zijn dan de andere omdat het niet zou werken met verzoeken, zoals IMI, maar op een proactieve manier, waardoor de technische hulp aan arbeidsinspecteurs en uitwisseling van know-how in OSH zaken vergemakkelijkt wordt en er opleiding en informatieacties op Europees niveau georganiseerd worden.

De juridische waarde van bewijzen die verzameld zijn door onderlinge hulp

Het negende CIBELES-voorstel bestaat erin de juridisch bewijswaarde voor uitgewisselde informatie die door inspecteurs in hun onderzoek wordt gebruikt te reglementeren, zodat zij dezelfde waarde krijgt als de eigen “de visu” vaststellingen van de inspecteurs. Dit moet gelden voor de vaststellingen die het resultaat zijn van gezamenlijke acties of van actieve hulp in onderzoeken.

De nationale draagwijdte van OSH-wetgeving reglementeren

Het tiende CIBELES-voorstel slaat op de verduidelijking van de toepasbaarheid van nationale wetgeving over OSH op gedetacheerde werknemers, vooral voor wat betreft aspecten die betrekking hebben op medisch toezicht, beroepsziektes en veiligheidsdiensten en opleiding. Dubbele reglementering en achterpoortjes kunnen zo worden vermeden.

Bilaterale overeenkomsten

Het elfde CIBELES-voorstel is een wettelijke basis te voorzien voor bilaterale overeenkomsten die worden afgeleid van een Europees juridisch instrument.

Arbeidsinspectiediensten hebben in de grond dezelfde onderzoeksbevoegdheden, maar niet noodzakelijk dezelfde bevoegdheden *ratione materiae*. Een toekomstig Europees wettelijk kader moet flexibel zijn en voorzien in al deze onderwerpen door de onderlinge hulp aan te passen aan verschillende situaties, door hulp toe te laten waar mogelijk, en verder te gaan in de wederzijdse engagementen met multilaterale en bilaterale overeenkomsten ter aanvulling van de Europese wetgeving. Deze juridische basis moet ook de privacy bij gebruik van persoonsgegevens en de kwestie van de wettelijkheid van de bewijzen en de bewijswaarde regelen.

DE NOODZAAK VOOR GRENSOVERSCHRIJDENDE UITVOERING VAN FINANCIËLE SANCTIES

De strafprocedures voor OSH-zaken verschillen vaak van land tot land. Alle CIBELES-landen hebben procedures voor administratieve geldboeten, maar vier (BE, MT, FR, IT) ervan vertrouwen vooral, of in eerste instantie, op strafprocedures. Daarenboven zijn niet alle procedures voor het toekennen van administratieve geldboeten van dezelfde aard. Soms kan tegen deze boeten in beroep gegaan worden bij penale rechtbanken (Duitsland) of anderszins bij arbeidsgerechten (BE, HU, PT) of andere rechtscolleges bevoegd voor administratieve zaken (AT, ES, IT).

Arbeidsinspecteurs hebben niet hetzelfde wettelijk statuut in al de lidstaten. Er zijn slechts vier CIBELES-landen waar strafvervolgingen mogelijk zijn en in vijf CIBELES-landen wordt enkel administratief vervolgd.

De bestaande instrumenten die de grensoverschrijdende inning van geldboeten regelen, kunnen niet altijd toegepast worden in alle lidstaten.

- De inning van boeten kan gebeuren op basis van **het Kaderbesluit 2005/214/JHA** inzake de toepassing van het beginsel van onderlinge erkenning op geldelijke sancties, als de boeten worden opgelegd door gerechtelijke autoriteiten en als er beroep kan worden aangetekend voor strafrechtbanken, zoals het geval is in Frankrijk, Malta en Duitsland (België en Italië hebben dit wettelijk instrument vooralsnog niet ingevoerd).

Het is twijfelachtiger, afhankelijk van de aard van de nationale wetgeving, wanneer de boeten opgelegd worden door administratieve overheden en als er beroep kan aangetekend worden voor andere gerechtelijke instanties dan strafrechtbanken. Dit aspect heeft niet enkel belang voor landen waarin administratieve boeten opgelegd worden, maar ook voor landen die ze moeten uitvoeren. Dit betekent dat uiteindelijk alle landen betrokken zijn. Ten minste vier CIBELES-lidstaten (BE, HU, ES, FR) zijn van oordeel dat dit Kaderbesluit niet van toepassing is op dit soort administratieve geldboeten.

- Een andere manier om boeten te innen zou kunnen zijn door middel van de Richtlijn van de Raad 2010/24/EU betreffende wederzijdse ondersteuning voor het ten uitvoerleggen van vorderingen met betrekking tot belasting, accijnzen en andere maatregelen, die voorziet in de inning van administratieve boetes (Artikel 2.2) die worden opgelegd door administratieve overheden die bevoegd zijn om belastingen te innen of administratief onderzoek te doen in betrekking hiermee, of na bekrachtiging door de administratieve of gerechtelijke instanties op vraag van deze administratieve overheid.

Sommige CIBELES-landen hebben hun twijfels geuit over de toepassing van deze richtlijn op boeten uitgeschreven door andere administratieve organen dan belastingadministraties of op andere wettelijke verplichtingen die geen betrekking hebben op overheidsinkomsten, zoals deze die betrekking hebben op OSH.

EEN GLOBALE REGELING VOOR GRENSOVERSCHRIJDENDE INNING VAN BOETES

Een wezenlijke oplossing voor dit probleem zou zijn **de wederzijdse erkenning en uitvoering van alle geldboeten van gelijk welke aard te regelen met een wettelijk instrument**. Dit geldt vooral voor de boeten die worden opgelegd voor inbreuken tegen de nationale bepalingen die artikel 3 van de PWD omzetten (**Twaalfde CIBELES voorstel**). Dit ongeacht de penale of administratieve aard van de geldboeten en de aard van rechtbanken of hoven die bevoegd zijn voor het beroep tegen deze administratieve geldboeten.

Conclusie

Eerste Conclusie: DE NOODZAAK, OMWILLE VAN HET RECHT OP BESCHERMING VAN PERSOONSGEGEVENS, OM TE KUNNEN STEUNEN OP EEN WETTELIJKE REGELING MET BETREKKING TOT INFORMATIEBRONNEN EN ONDERLINGE HULP VOOR ARBEIDSINSPECTEURS BIJ HANDHAVINGSPROCEDURES

Tweede Conclusie: DE NOODZAAK OM OP EUROPEES NIVEAU EEN INTEGRAAL EN GEÏNTEGREERD INFORMATIESYSTEEM VOOR DETACHERING TE REGELEN OM DUBBEL GEBRUIK EN INEFFICIËNTIE VOOR ONDERNEMINGEN EN OVERHEDEN TE VERMIJDEN

EERSTE VOORSTEL: alle meldingen met betrekking tot detachering zou moeten gebeuren langs elektronische weg via een geïntegreerde en vereenvoudigde procedure op Europees niveau.

TWEEDE VOORSTEL: een Europese wetgevend maatregel tot harmonisering van de meldplicht met betrekking tot detachering.

DERDE VOORSTEL: de lidstaten moeten serieuze sancties voorzien in hun wetgeving voor niet-aangifte, late aangifte en valse of onvolledige aangifte om zo inbreuken op de meldplicht voor detachering te ontmoedigen.

VIERDE VOORSTEL: aangifte van arbeidsongevallen en beroepsziekten met betrekking tot gedetacheerde werknemers aan de arbeidsinspectiediensten door middel van een Europees informatiesysteem.

VIJFDE VOORSTEL: de gedetacheerde werknemers een middel geven om zich te identificeren bij de arbeidsinspecteurs.

Derde Conclusie: DE EUROPESE WETTELIJKE REGELING MOET SLAAN OP ALLE VORMEN VAN ONDERLINGE HULP TUSSEN ARBEIDSINSPECTEURS BIJ HET ONDERZOEK NAAR INBREUKEN

ZESDE VOORSTEL: er moet een wettelijke maatregel genomen worden om alle vormen van informatie-uitwisseling tussen arbeidsinspecteurs te regelen.

ZEVENDE VOORSTEL: alle vormen van fysieke of actieve samenwerking tussen arbeidsinspecteurs moet op Europees niveau geregeld worden.

ACHTSTE VOORSTEL: een op te richten Europees netwerk van OSH-experten oprichten dat EUROSH zou genoemd kunnen worden.

NEGENDE VOORSTEL: de juridische bewijswaarde regelen voor uitgewisselde informatie die inspecteurs kunnen gebruiken bij hun onderzoeken.

TIENDE VOORSTEL: het terrein van toepasbaarheid van de nationale wetgevingen inzake arbeidsveiligheid en gezondheid bij de detachering van werknemers duidelijk afbakenen.

ELFDE VOORSTEL: een wettelijke basis voor bilaterale overeenkomsten voorzien, gebaseerd op een Europees juridisch instrument.

Vierde conclusie: WIJ HEBBEN NOG GEEN WETTELIJK INSTRUMENT DAT DE TENUITVOERLEGGING MOGELIJK MAAKT VAN ALLE GELDBOETEN DIE WORDEN OPGELEGD OF VOORGESTELD DOOR ALLE BEVOEGDE EUROPESE OVERHEIDSDIENSTEN

TWAALFDE VOORSTEL: de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van alle soorten geldboeten regelen in een wettelijk instrument.

DERTIENDE VOORSTEL: een Europese regeling voorzien om de tenuitvoerlegging mogelijk te maken van administratieve geldboeten met betrekking tot OSH of detachering waartegen in beroep kan worden gegaan bij andere instanties dan strafrechtbanken.

VEERTIENDE VOORSTEL: harmonisatie van inbreuken tegen OSH en/of detachering.

This publication is commissioned under the European Union Programme for Employment and Social Solidarity (2007-2013). This programme is managed by the Directorate-General for Employment, social affairs and equal opportunities of the European Commission. It was established to financially support the implementation of the objectives of the European Union in the employment and social affairs area, as set out in the Social Agenda, and thereby contribute to the achievement of the EUROPE 2020 goals in these fields.

The seven-year Programme targets all stakeholders who can help shape the development of appropriate and effective employment and social legislation and policies, across the EU-27, EFTA-EEA and EU candidate and pre-candidate countries.

PROGRESS mission is to strengthen the EU contribution in support of Member States' commitments and efforts to create more and better jobs and to build a more cohesive society. To that effect, PROGRESS is instrumental in:

- providing analysis and policy advice on PROGRESS policy areas;
- monitoring and reporting on the implementation of EU legislation and policies in PROGRESS policy areas;
- promoting policy transfer, learning and support among Member States on EU objectives and priorities; and
- relaying the views of the stakeholders and society at large

For more information see:

<http://ec.europa.eu/progress>

The information contained in this publication does not necessarily reflect the position of the European Commission.